

KERSTAVOND 2018

Een kind in doeken gewikkeld...

DATUM	24 december 2018
VOORGANGER	Hans Schoorlemmer
EERSTE LEZING	Jesaja 9, 1 - 6
EVANGELIE	Lucas 2, 1 - 14

OVERWEGING

Er worden verschillende verhalen met kerstmis verteld. De Bijbelverhalen, die we zojuist gehoord hebben maar er is ook het verhaal de glimmende bal aan de altijd groene boom. (*De voorganger houdt een rode kerstbal in zijn handen*).

Het is het verhaal over een wereld mooi is en rond, als de zon, als de maan, helemaal gaaf en helemaal af. Zo zien we, zo dromen we ons leven graag, als een wereld die gezien mag worden: een mooi gezond lichaam, een baan, die respect afdwingt, een huis, dat staat, een kring van relaties, alles ongebroken, een gave eenheid.

We vertellen dit verhaal graag en hechten eraan daarin geloofd te worden. Je moet niet te veel vragen. Barsten zijn er wel, maar vooral buiten, bij de andere ballen, verderop in de straat of nog verder achter het televisiescherm. Wij zijn gelukkig gespaard gebleven. Sommigen ballen lijken onbreekbaar te zijn. Die vertonen geen rimpeltje, geen enkele deuk, gaan nooit stuk. Met hen gaat het, zoals Youp van 't Hek ooit zei: Fantastieesss! (*De voorganger laat een plastic kerstbal vallen, zij stuitert met hol geluid over de stenen vloer....*)

De kerstverhalen uit de Schrift zijn anders. Daar gaat over een volk dat in het duister wandelt en een groot licht ziet. Over een juk, een stok die op onze schouders drukt, en over de dag die stok in stukken wordt gebroken... Want een Kind wordt ons geboren, een Zoon ons gegeven, God onbedwingbaar, koning van vrede. Dat is de droom van dat volk in het donker, de droom van de profeet Jesaja, zijn visioen.

Dan het evangelie, dat gaat over de geboorte van dat kind, van die God onbedwingbaar. 'God onbedwingbaar' wordt geboren in een huis dat geen huis is, waar geen wieg staat, maar een kribbe, waar de wind aan alle kanten doorheen waait, waar alle ballen aan diggelen vallen. (*De voorganger laat de glazen bal vallen, die met een plof in gruzelementen valt op de vloer....*)

Er is geen comfortabele plaats voor dit kind, geen plaats in de herberg, zijn ouders moeten schuilen in een stal. Herders, turend in de nacht, - een groepje dat wandelt in het donker – worden omstraald door licht, door de glorie des Heren. Ze schrikken. Het is hen te veel. Maar de engel zegt: vrees niet. De redder, de langverwachte de Messias is geboren. Ga maar: én dit is voor het teken, als je zoekt: **een kind in doeken gewikkeld!!**

Is dit verhaal óók ons verhaal, of is dit een verhaal van lang geleden of heel ver weg ergens in het Midden-Oosten, of van die stromen vluchteling in Afrika en Zuid-Amerika, die op weg zijn naar onze wereldvaart en aan de muur kloppen.

Of toch wel? Ben je met je goede gedrag ook niet ergens een herder, die tuurt in de nacht? Iemand met hoop en verlangen? Ben jij zonder barsten? Of kun je daar maar beter niet te veel denken?

Bij een paar barsten wil ik met u stilstaan. De eerste heeft te maken met de zorg om onze aarde, het klimaat. Astronaut André Kuypers vertelde hoe de mooi en blauw de aarde is vanaf de maan gezien, als een schitterende kerstbal, maar ook hoe daar ziet hoe klein broos die aardbol is, en hoe je daar bijna met blote oog kunt zien, wat de effecten zijn van de mens, van ons energiegebruik... André Kuypers is iemand die bezorgd is, maar in wiens ogen ook een poppetje straalt – het kind -, in wie met alle kennis en wetenschap vooral bezorgdheid en zorg is voor onze breekbare aarde. In ons zoekt hij medestanders.

Barsten ook in de kerk. Voor velen in hun jeugd een respectabel instituut met mooie gebouwen, een baken van zekerheid, met leiders waar je mee voor de dag kon komen. Waar bijna iedere Nederlander op de een of andere manier bij hoorde. Nu lijkt het instituut op zijn grondvesten te schudden. Zo veel vuile was die naar buiten komt, beelden van lege kerkbanken in het journaal. Het is goed dat dit nieuws naar buiten komt, onontkoombaar, maar voor wie de kerk als zijn familie beschouwt, doet dat dit ook pijn. Wij hier in de Dominicanenkerk dachten en denken de dans te ontspringen. Mooie inspirerende liturgie en tal van activiteiten, zoveel vrijwilligers, die zich het vuur uit de sloffen lopen en de banken zijn nog goed gevuld. Alleen één bank niet. De bank waar we onze reserve staat, blijkt een bodem te hebben. En er dient zich geen nieuwe dragende en betalende generatie aan. De barsten kwamen voor vrijwel iedereen onverwacht hard in zicht. Een juk dat knelt.

Dit zal voor U een teken: Gij zult het Kind vinden liggend in een kribbe in doeken gewikkeld...Juist in kwetsbaarheid licht het kind op. Wanneer het tocht, wordt nieuwe leven geboren...is licht ...

Ik vertel u een paar verhalen om te laten zien hoe dit woord geschiedt ook vandaag.

We kregen een kaart van een nog jonge man die dit jaar getroffen is door een harstilstand. Heel spannend is geweest. Op de kaart zie je een hart, dat gebroken is, waar allerlei lijntjes of draden door heen lopen...Op de kaart lees ik:

*Wij zijn dankbaar,
Door alle draadjes naar ons toe,
Zijn onze harten heel gebleven...*

Mevrouw X heeft een zeer broze gezondheid. Ze is dit jaar lid geworden van onze gemeenschap. Ze kan niet meer naar de kerk, maar we hebben bij haar KerkTV aangesloten. Ze vertelt: "Dan zie ik die man op woensdagmiddag met blaadje van de viering het tuinpad oplopen. Hij zwaait naar me en ik zwaai terug. Dan word ik al blij. Ik heb hem gevraagd of hij ook zangbundel kan zorgen, dan kan ik meezingen..."

In onze kwetsbaarheid, in het delen daarvan wordt licht, nieuw leven geboren.

Nog geen Amen. Daar op de grond liggen nog de de scherven, onze scherven...Er is een kind in ons midden. Op de eerste rij zit Jens. Jens wil jij voor ons de scherven bij elkaar vegen en naar het kind in de kribbe brengen

(Jens, een kind veegt met een stoffer en blik de scherven bij elkaar. De voorganger heeft een doek om deze scherven op te vangen. Ze worden in doeken gewikkeld. Begeleid door een acoliet brengt Jens de doek met scherven naar het kind in de kribbe. Daar aangekomen zegt de voorganger:

We leggen onze in doeken gewikkelde scherven bij de kribbe, bij Hem, die naar ons afdaalde en ons gebrokenheid deelt...

Amen

